

NAPŁAKAĆ SIĘ (7) *vb pf*

się (5), się (2).

Wszystkie a jasne.

inf napłakać się (4). ◇ *praet 3 sg m* napłakał się (1). ◇ *con 1 sg f* bych się napłakała (1). ◇ *part praet act* napłakawszy się (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

Pf od „plakać” ‘rozpaczać’ z formantem na- + się wyrażającym dosyt; deplorare Cn (7) : NApłakał fye że nie mogli/ Iowisz/ fyná fwého Sárpedoná/ [...] Wyfwbodzić od śmierci/ choć był Królem niebá PudłFr 5.

napłakać się kogo, czego (2): OrzRozm S; nąplakawfzy fie ich [synów danych w zakład] oćiec Ian Káltryot/ y nácáłowawfzy poślá ie do Adrynopolá BielKron 242.

napłakać się za co (2): day mi fię zá grzechy moie nąplákác SkarŻyw 235, 235.

napłakać się nad kim (1): ij kto mi to dá nędzné/ [...] ijżbych fie nad nijm napłakała/ pirwéy niżliby ganiebnie vmorzon. OpecŻyw 111.

Zwroty: »napłakać się nie moc« (1): Ianá też Herbortá Stárofty Barfkiego śmierci/ y dziś iefzcze nąplákác fye niemożemy OrzRozm S.

»napłakać się do woli« (1): Iednęż mam wolność w fwéy ciężkiéy niewoli/ Ze fie wždy mogę nąplákác do woli. KochFrag 24.

Formacje współrdzenne cf PŁAKAĆ.